

Sygn. akt II Ka 735/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lipca 2020r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk (spr.)
Sędziowie:	SSO Agata Kowalska SSR del. Paweł Mądry
Protokolant:	stażysta Beata Wilkowska

przy udziale Prokuratora Małgorzaty Podniesińskiej

po rozpoznaniu w dniu 20 lipca 2020 r.

sprawy **I. M.**

oskarżonego z art. 291 §1 kk w zw. z art. 12 kk

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 6 czerwca 2019 r. sygn. akt II K 408/18

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że I. M. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 291 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i **przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk skazuje go:**

- z mocy art. 291 § 1 kk i art. 33 § 2 kk na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 100 złotych,

- na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat tytułem próby,

- na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody w całości przez zapłatę kwoty 147 800 (sto czterdzieści siedem tysięcy osiemset) złotych na rzecz pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o. z/s w S.,

II. w pozostałej części wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od I. M. na rzecz Skarbu Państwa 3180 złotych tytułem opłaty za obie instancje oraz 20 złotych tytułem wydatków postępowania odwoławczego.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 735/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 6 czerwca 2019 r., sygn. II K 408/18

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

w całości

# na niekorzyść		
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
---		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	-----

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
1	<ul style="list-style-type: none"> • obraza przepisów prawa materialnego w postaci art. 12 kk (w brzmieniu ustalonym przed wejściem w życie ustawy nowelizującej z dnia 4 października 2018 r. – Dz. U. z 2018 r. poz. 2077, zmieniającej przepisy Kodeksu karnego oraz 	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>niektórych innych ustaw z dniem 15 listopada 2018 r.) w zw. z art. 4 § 1 kk polegającą na dokonaniu błędnej wykładni tego przepisu poprzez wyrażenie poglądu, że instytucja czynu ciągłego stypizowana w powyższym przepisie ma zastosowanie do przypisanego oskarżonemu I. M. występku paserstwa nieumyślnego z art. 292 § 1 kk, w sytuacji gdy przesłanką przemawiającą za uznaniem wielu zachowań za jeden czyn ciągły jest ich popełnienie z góry powziętym zamiarem bezpośrednim lub ewentualnym świadczącym o umyślności działania sprawcy, co jednocześnie wyklucza możliwość przypisania mu popełnienia przestępstwa niemyślnego w formie czynu ciągłego (zarzut apelacji prokuratora)</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		

- zarzut apelacji prokuratora zasługuje na uwzględnienie;

- Sąd I instancji przyjął kwalifikację prawną czynu przypisanego oskarżonemu w postaci paserstwa nieumyślnego popełnionego w formie czynu ciągłego (art. 292 § 1 kk w zw. z art. 12 kk). W przypadku paserstwa nieumyślnego strona podmiotowa charakteryzuje się istnieniem nieumyślności w odniesieniu do znamienia pochodzenia rzeczy z czynu zabronionego, natomiast konstrukcja czynu ciągłego zakłada „z góry powzięty zamiar”, co przesądza o tym, iż konstrukcja art. 12 kk znajdzie zastosowanie jedynie do zachowań objętych umyślnością (wyrok SN z dnia 26 marca 1999 r., IV KKN 28/99);

- treść art. 12 kk wyklucza możliwość konstruowania nieumyślnego czynu ciągłego (por. wyrok SN z dnia 26 marca 1999 r., IV KKN 28/99; wyrok SA w Katowicach z dnia 30 marca 2006 r., II AKa 80/06, LEX nr

<p>191757; wyrok SN z dnia 1 lutego 2006 r., II KK 127/05; postanowienie SN z dnia 1 kwietnia 2003 r., IV KZ 9/03, OSNwSK 2003, poz. 685; wyrok SN z dnia 4 grudnia 2008 r., III KK 242/08);</p> <ul style="list-style-type: none"> • mając powyższe na względzie, a także uwzględniając całokształt okoliczności przedmiotowej sprawy, w ocenie Sądu Okręgowego zaistniała konieczność zmiany kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu i przyjęcia w tym zakresie popełnienie przestępstwa paserstwa umyślnego w formie czynu ciągłego (art. 291 § 1 kk w zw. z art. 12 kk) 			
<p>Wniosek</p>			
<p>- o zmianę wyroku poprzez:</p> <p>I. uznanie oskarżonego I. M. za winnego zarzucanego mu aktem oskarżenia z dnia 28 kwietnia 2015 r. czynu z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, którego opis został zawarty w akcie oskarżenia i wymierzenie oskarżonemu za ten czyn na podstawie art. 291 § 1 kk kary 1 (jednego) roku</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

<p>pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 kk kary grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny przy przyjęciu wysokości jednej stawki na kwotę 100 (stu) złotych;</p> <p>II. warunkowe zawieszenie na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 kk wykonania kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego I. M. na okres 3 (trzech) lat próby;</p> <p>III. orzeczenie wobec oskarżonego I. M. na podstawie art. 46 § 1 kk (w brzmieniu ustalonym przed wejściem w życie ustawy nowelizującej z dnia 20 lutego 2015 r. – Dz. U. z 2015 r., poz. 396, zmieniającej przepisy Kodeksu karnego oraz niektórych innych ustaw z dniem 1 lipca 2015 r.) w zw. z art. 4 § 1 kk środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody w całości w kwocie 147 800 (stu czterdziestu siedmiu tysięcy ośmiuset) złotych na rzecz pokrzywdzonej (...) Sp. z o.o. z/s w S.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<ul style="list-style-type: none"> • z uwagi na brak możliwości przypisania oskarżonemu 			

<p>występku paserstwa nieumyślnego z art. 292 § 1 kk popełnionego w formie czynu ciągłego, a także mając na względzie całokształt okoliczności niniejszej sprawy, zaistniała konieczność zmiany kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu i przyjęcia w tym zakresie popełnienie przestępstwa paserstwa umyślnego w formie czynu ciągłego (art. 291 § 1 kk w zw. z art. 12 kk)</p>			
Lp.	Zarzut		
2	<ul style="list-style-type: none"> • obraza przepisów prawa materialnego w postaci art. 46 § 1 kk (w brzmieniu ustalonym przed wejściem w życie ustawy nowelizującej z dnia 20 lutego 2015 r. – Dz. U. z 2015 r., poz. 396, zmieniającej przepisy Kodeksu karnego oraz niektórych innych ustaw z dniem 1 lipca 2015 r.) w zw. z art. 4 § 1 kk polegającą na bezpodstawnym nieorzeczeniu przez Sąd I instancji wobec oskarżonego I. M. za czyn z art. 292 § 1 kk w zw. z art. 12 kk środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody w 	<ul style="list-style-type: none"> # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny 	

	<p>kwocie 147 800 zł na rzecz pokrzywdzonej (...) Sp. z o.o. z/s w S., w sytuacji gdy przepis ten nakładał na Sąd obowiązek orzeczenia powyższego środka karnego na wniosek pokrzywdzonego w przypadku wyrządzenia przez oskarżonego szkody, niezależnie od strony podmiotowej przypisanego mu przestępstwa (zarzut apelacji prokuratora)</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<ul style="list-style-type: none"> • zarzut apelacji prokuratora zasługuje na uwzględnienie; • treść przepisu art. 46 § 1 kk obliguje Sąd do orzeczenia obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem na wniosek pokrzywdzonego; • wniosek o naprawienie szkody został złożony przez pełnomocnika pokrzywdzonej spółki (...) Sp. z o.o. w toku postępowania przygotowawczego; • Sąd Okręgowy dokonał zmiany kwalifikacji prawnej czynu przypisanego 		

<p>oskarżonemu i przyjął popełnienie przez oskarżonego przestępstwa paserstwa umyślnego w formie czynu ciągłego (art. 291 § 1 kk w zw. z art. 12 kk);</p> <ul style="list-style-type: none"> • w przedmiotowej sprawie doszło do świadomego wykorzystania szkody wyrządzonej pokrzywdzonej spółce, zatem koniecznym było orzeczenie na podstawie art. 46 § 1 kk środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody w całości przez zapłatę kwoty 147 800 (sto czterdzieści siedem tysięcy osiemset) złotych na rzecz pokrzywdzonej (...) Sp. z o.o. z/s w S., uwzględniając jednocześnie dyspozycję art. 4 § 1 kk należało uznać, iż przepis art. 46 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. jest względniejszy dla oskarżonego 		
<p>Wniosek</p>		
<p>- o zmianę wyroku poprzez:</p> <p>I. uznanie oskarżonego I. M. za winnego zarzucanego mu aktem oskarżenia z dnia 28</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

kwietnia 2015 r. czynu z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, którego opis został zawarty w akcie oskarżenia i wymierzenie oskarżonemu za ten czyn na podstawie art. 291 § 1 kk kary 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 kk kary grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny przy przyjęciu wysokości jednej stawki na kwotę 100 (stu) złotych;

II. warunkowe zawieszenie na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 kk wykonania kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego I. M. na okres 3 (trzech) lat próby;

III. orzeczenie wobec oskarżonego I. M. na podstawie art. 46 § 1 kk (w brzmieniu ustalonym przed wejściem w życie ustawy nowelizującej z dnia 20 lutego 2015 r. – Dz. U. z 2015 r., poz. 396, zmieniającej przepisy Kodeksu karnego oraz niektórych innych ustaw z dniem 1 lipca 2015 r.) w zw. z art. 4 § 1 kk środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody w całości w kwocie 147 800 (stu czterdziestu siedmiu tysięcy ośmiuset) złotych na rzecz pokrzywdzonej (...) Sp. z o.o. z/s w S.

Związłe o powodach uznania wniosku za

zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
<ul style="list-style-type: none"> z uwagi na zaistnienie przesłanek obligujących Sąd do orzeczenia obowiązku naprawienia szkody, koniecznym było orzeczenie na podstawie art. 46 § 1 kk środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody w całości przez zapłatę kwoty 147 800 (sto czterdzieści siedem tysięcy osiemset) złotych na rzecz pokrzywdzonej (...) Sp. z o.o. z/s w S. 		
Lp.	Zarzut	
3	<ul style="list-style-type: none"> obraza przepisów postępowania karnego, mająca wpływ na treść orzeczenia, w postaci art. 7 kpk oraz 410 kpk, a polegająca na dokonaniu z naruszeniem zasady swobodnej oceny dowodów oraz wadliwej ocenie całokształtu materiału dowodowego sprawy, a w szczególności na nieuzasadnionym przyjęciu, że oskarżony I. M. w ramach zarzucanego mu przestępstwa z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 12 kk wyczerpał jedynie znamiona 	<ul style="list-style-type: none"> # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

przestępstwa
paserstwa
nieumyślnego z art.
292 § 1 kk w zw.
z art. 12 kk, podczas
gdy dokonanie
całościowej analizy
materiału
dowodowego z
uwzględnieniem
zasad prawidłowego
rozumowania,
wskazań wiedzy i
doświadczenia
życiowego, w tym
dokonanie właściwej
oceny dowodów w
postaci zeznań T. S.,
E. L., K. M. i T. G. oraz
historii transakcji z
rachunku bankowego
prowadzonego w
Banku Spółdzielczym
w B., wskazują
na fakt akceptacji
oskarżonego co do
podejmowanych
przez pracowników
jego firmy transakcji
zakupu części do
maszyn budowlanych
(...) od K. M.
i tym samym na
pełną świadomość
oskarżonego co do
przestępnego
pochodzenia
zakupionych części,
a w konsekwencji
na wyczerpaniu przez
niego znamion strony
podmiotowej
przestępstwa
paserstwa umyślnego
z art. 291 § 1 kk w
zw. z art. 12 kk (zarzut
apelacji prokuratora)

<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<ul style="list-style-type: none">• zarzut obrazy przepisów postępowania karnego w postaci art. 7 kpk oraz 410 kpk zasługuje na uwzględnienie;• Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, iż Sąd I instancji poczynił prawidłowe ustalenia dotyczące okoliczności faktycznych spraw, przyjmując, iż w okresie zarzucanego czynu oskarżony nabył od K. M. nieokreśloną ilość części zamiennych do maszyn marki K. za łączną kwotę 147 800 zł, części zostały zakupione poza oficjalnym obrotem, bez uzyskania faktury czy innego dokumentu zakupu, przy czym zamówienia części od K. M. były wykonywane przez T. S., pracownika firmy (...), zaś płatności na konto, którego faktycznym dysponentem był K. M., dokonywała księgowa firmy oskarżonego, E. L.;• w ocenie Sądu Okręgowego Sąd	

I instancji z całościu ujawnionych w toku przewodu sądowego okoliczności, wyprosił niewłaściwe wnioski. Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, iż Sąd I instancji nie dokonał kompleksowej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, stanowiącego podstawę faktyczną rozstrzygnięcia;

- analiza całościu okoliczności przedmiotowej sprawy nie dała podstaw do stwierdzenia u oskarżonego nieumyślności w odniesieniu do znamienia pochodzenia rzeczy z czynu zabronionego. Świadczą o tym okoliczności takie jak konieczność uzyskania akceptacji pracodawcy do dokonania przelewów z jego osobistego konta na rachunek innej prywatnej osoby w ramach rozliczeń z prowadzonej działalności gospodarczej, liczba dokonanych przelewów, czasookres dokonywanych transakcji, lakoniczność tytułów przelewów w

<p>zestawieniu z pozostałymi operacjami bankowymi dokonywanymi na rachunku oskarżonego, jak również brak zainteresowania oskarżonego przelewami dokonywanymi z jego osobistego konta na rachunek należący do osoby fizycznej – M. W. w tak wysokich kwotach – w ocenie Sądu Okręgowego okoliczności te wskazują jednoznacznie na pełną świadomość oskarżonego co do przestępnego pochodzenia zakupionych części, a w konsekwencji wskazują na wyczerpanie przez oskarżonego znamion strony podmiotowej przestępstwa paserstwa umyślnego z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 12 kk</p>	
<p>Wniosek</p>	
<p>- o zmianę wyroku poprzez: I. uznanie oskarżonego I. M. za winnego zarzucanego mu aktem oskarżenia z dnia 28 kwietnia 2015 r. czynu z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, którego opis został zawarty w akcie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

oskarżenia i wymierzenie oskarżonemu za ten czyn na podstawie art. 291 § 1 kk kary 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 kk kary grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny przy przyjęciu wysokości jednej stawki na kwotę 100 (stu) złotych;

II. warunkowe zawieszenie na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 kk wykonania kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego I. M. na okres 3 (trzech) lat próby;

III. orzeczenie wobec oskarżonego I. M. na podstawie art. 46 § 1 kk (w brzmieniu ustalonym przed wejściem w życie ustawy nowelizującej z dnia 20 lutego 2015 r. – Dz. U. z 2015 r., poz. 396, zmieniającej przepisy Kodeksu karnego oraz niektórych innych ustaw z dniem 1 lipca 2015 r.) w zw. z art. 4 § 1 kk środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody w całości w kwocie 147 800 (stu czterdziestu siedmiu tysięcy ośmiuset) złotych na rzecz pokrzywdzonej (...) Sp. z o.o. z/s w S.

Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

<ul style="list-style-type: none"> • w ocenie Sądu Okręgowego okoliczności przedmiotowej sprawy wskazują jednoznacznie na pełną świadomość oskarżonego I. M. co do przestępnego pochodzenia zakupionych części, zaistniała zatem konieczność zmiany kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu i przyjęcia w tym zakresie popełnienie przestępstwa paserstwa umyślnego w formie czynu ciągłego (art. 291 § 1 kk w zw. z art. 12 kk) 			
Lp.	Zarzut		
4	<ul style="list-style-type: none"> • obraza przepisów postępowania karnego, mająca wpływ na treść orzeczenia, w postaci art. 424 § 1 pkt 1 i 2 kpk, poprzez zaniechanie wskazania w pisemnych motywach wyrokowania przez Sąd I instancji, które ze zgromadzonych w toku postępowania dowodów przemawiają za przyjęciem, że zachowanie oskarżonego w odniesieniu do strony podmiotowej znamienia 	<ul style="list-style-type: none"> # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny 	

przestępnego pochodzenia rzeczy, tj. części do maszyn budowlanych (...) zakupionych od K. M., charakteryzuje się nieumyślnością i w konsekwencji uzasadnia przyjęcie, że oskarżony I. M. wyczerpał znamiona czynu zabronionego z art. 292 § 1 kk w zw. z art. 12 kk oraz polegającą na ograniczeniu się wyłącznie do stwierdzenia, że gdyby sprawca postąpił w danym układzie obiektywnych okoliczności starannie, to powziąłby przypuszczenie o przestępnym pochodzeniu rzeczy, przy jednoczesnym i wyłącznym powołaniu się przez Sąd Rejonowy na ustalone w toku przewodu sądowego enumeratywnie wskazane okoliczności, a także poprzez zaniechanie wyjaśnienia w uzasadnieniu podstawy prawnej wyroku w części dotyczącej kwalifikacji prawnej przypisanego oskarżonemu czynu wskazania okoliczności przemawiających za przypisaniem

	oskarżonemu realizacji przestępstwa paserstwa nieumyślnego w formie czynu ciągłego (zarzut apelacji prokuratora)		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<ul style="list-style-type: none"> • zarzut apelacji prokuratora nie zasługuje na uwzględnienie; • w kontekście powyższego zarzutu wskazać należy, iż ustawodawca nie wymaga szczególnego omówienia podstawy faktycznej i prawnej wyroku oraz rozstrzygnięcia o karze, środkach zabezpieczających i innych. <p>Wystarczające jest zwięźle odniesienie się do tych kwestii. W piśmiennictwie wskazuje się, że zwięźle uzasadnienie to takie, które pełni wymagane od niego funkcje i nie czyni tego w nadmiarze ani zbyt skąpo. Nie ulega bowiem wątpliwości, że o trafności oraz sprawiedliwości orzeczenia nie decyduje przede wszystkim obszerność uzasadnienia (w:</p>			

<p>Krzysztof Eichstaedt, Komentarz aktualizowany do art. 424 Kodeksu postępowania karnego);</p> <ul style="list-style-type: none"> należy mieć na uwadze, iż w postępowaniu odwoławczym przedmiotem kontroli jest prawidłowość przeprowadzenia dowodów i kształtowanie przekonania Sądu co do ich wiarygodności przy budowaniu podstawy dowodowej wyroku, a nie sposób przedstawienia tych czynności w pisemnym uzasadnieniu wyroku. Mając powyższe na uwadze, nie sposób jest uznać zasadności zarzutu apelacji prokuratora 			
<p>Wniosek</p>			
<p>- o zmianę wyroku poprzez:</p> <p>I. uznanie oskarżonego I. M. za winnego zarzucanego mu aktem oskarżenia z dnia 28 kwietnia 2015 r. czynu z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, którego opis został zawarty w akcie oskarżenia i wymierzenie oskarżonemu za ten czyn na podstawie art. 291 § 1 kk kary 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

na podstawie art. 33 § 2 kk kary grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny przy przyjęciu wysokości jednej stawki na kwotę 100 (stu) złotych;

II. warunkowe zawieszenie na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 kk wykonania kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego I. M. na okres 3 (trzech) lat próby;

III. orzeczenie wobec oskarżonego I. M. na podstawie art. 46 § 1 kk (w brzmieniu ustalonym przed wejściem w życie ustawy nowelizującej z dnia 20 lutego 2015 r. – Dz. U. z 2015 r., poz. 396, zmieniającej przepisy Kodeksu karnego oraz niektórych innych ustaw z dniem 1 lipca 2015 r.) w zw. z art. 4 § 1 kk środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody w całości w kwocie 147 800 (stu czterdziestu siedmiu tysięcy ośmiuset) złotych na rzecz pokrzywdzonej (...) Sp. z o.o. z/s w S.

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

- przedmiotowy zarzut apelacji prokuratora okazał się bezzasadny, jednakże wniosek zasługiwał na

uwzględnienie z powodu uznania zasadności innych zarzutów apelacji prokuratora			
Lp.	Zarzut		
5	<ul style="list-style-type: none"> • rażąca niewspółmierność kary orzeczonej wobec oskarżonego I. M. poprzez wymierzenie za przypisany mu czyn samoistnej kary grzywny w wysokości 120 stawek dziennych przy przyjęciu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 100 złotych, w sytuacji gdy całokształt okoliczności popełnionego przez oskarżonego przestępstwa, ocena stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu, brak podjęcia jakichkolwiek starań o naprawienie szkody względem na społeczne oddziaływanie kary, cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć, a także względem na motywację sprawcy, przemawiają za wymierzeniem I. M. kary surowszej (zarzut apelacji prokuratora) 	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

<p>Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<ul style="list-style-type: none"> • zarzut apelacji prokuratora zasługuje na uwzględnienie; • w orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że rażąca niewspółmierność kary występuje wtedy, gdy kara orzeczona nie uwzględnia w należyty sposób stopnia społecznej szkodliwości przypisywanego czynu oraz nie realizuje wystarczająco celu kary, ze szczególnym uwzględnieniem celów zapobiegawczych i wychowawczych. Pojęcie niewspółmierności rażącej oznacza znaczną, wyraźną i oczywistą, a więc niedającą się zaakceptować dysproporcję między karą wymierzoną, a karą sprawiedliwą (zasłużoną). Przesłanka rażącej niewspółmierności kary jest spełniona tylko wtedy, gdy na podstawie ustalonych okoliczności sprawy, które powinny mieć decydujące znaczenie dla wymiaru kary, 		

można przyjąć, że występuje wyraźna różnica między karą wymierzoną, a karą, która powinna zostać wymierzona w wyniku prawidłowego zastosowania dyrektyw wymiaru kary oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo;

- bezsprzecznie Sąd I instancji ma ustawowo zagwarantowaną swobodę w ferowaniu wyroku, w tym kształtowania wymiaru kary. Rolą zaś Sądu Odwoławczego jest weryfikacja, czy granice swobodnego uznania sędziowskiego, stanowiącego zasadę sądowego wymiaru kary nie zostały przekroczone;
- Sąd Okręgowy, mając na uwadze całokształt okoliczności sprawy, dyrektywy wymiaru kary, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, uznał za zasadny zarzut prokuratora dotyczący rażącej niewspółmierności orzeczonej przez Sąd I instancji wobec

oskarżonego kary poprzez wymierzenie za przypisany mu czyn samoistnej kary grzywny w wysokości 120 stawek dziennych przy przyjęciu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 100 złotych i zmienił zaskarżony wyrok i orzeczoną wobec oskarżonego I. M. karę zmienił na karę jednego roku pozbawienia wolności, wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszając na okres 3 lat tytułem próby, orzekając jednocześnie obok kary pozbawienia wolności karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 100 złotych. Ponadto, z uwagi na zaistnienie przesłanek obligujących Sąd do orzeczenia obowiązku naprawienia szkody, koniecznym było orzeczenie na podstawie art. 46 § 1 kk środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody w całości przez zapłatę kwoty 147 800 (sto czterdzieści siedem tysięcy osiemset) złotych na rzecz pokrzywdzonej (...) Sp. z o.o. z/s

<p>w S.. W ocenie Sądu Okręgowego powyższa kara uwzględnia całokształt okoliczności popełnionego przez oskarżonego przestępstwa, stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, a także ma wzgląd na społeczne oddziaływanie kary, cele zapobiegawcze i wychowawcze</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>- o zmianę wyroku poprzez:</p> <p>I. uznanie oskarżonego I. M. za winnego zarzucanego mu aktem oskarżenia z dnia 28 kwietnia 2015 r. czynu z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, którego opis został zawarty w akcie oskarżenia i wymierzenie oskarżonemu za ten czyn na podstawie art. 291 § 1 kk kary 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 kk kary grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny przy przyjęciu wysokości jednej stawki na kwotę 100 (stu) złotych;</p> <p>II. warunkowe zawieszenie na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 kk wykonania kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego I. M.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

<p>na okres 3 (trzech) lat próby;</p> <p>III. orzeczenie wobec oskarżonego I. M. na podstawie art. 46 § 1 kk (w brzmieniu ustalonym przed wejściem w życie ustawy nowelizującej z dnia 20 lutego 2015 r. – Dz. U. z 2015 r., poz. 396, zmieniającej przepisy Kodeksu karnego oraz niektórych innych ustaw z dniem 1 lipca 2015 r.) w zw. z art. 4 § 1 kk środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody w całości w kwocie 147 800 (stu czterdziestu siedmiu tysięcy ośmiuset) złotych na rzecz pokrzywdzonej (...) Sp. z o.o. z/s w S.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<ul style="list-style-type: none"> • zasadność zarzutu apelacji prokuratora dotyczącego rażącej niewspółmierności kary orzeczonej wobec oskarżonego I. M. karze warunkowała zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie rozstrzygnięcia o karze 			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>6</p>	<ul style="list-style-type: none"> • naruszenie art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk, 7 kpk i art. 410 kpk 	<p># zasadny # częściowo zasadny</p>	

poprzez dokonanie przez Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim ustaleń co do istotnych okoliczności faktycznych w sposób sprzeczny z materiałem dowodowym zebrany, a mianowicie, że I. M. w okresie od sierpnia 2011 r. do listopada 2012 r. w S., woj. (...), w C., B., woj. (...), działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nabył od K. M. zatrudnionego w spółce (...) Sp. z o.o. na stanowisku mechanika polowego części zamienne do maszyn wykorzystywanych w budownictwie, stanowiące własność (...) Sp. z o.o. i z tego tytułu z osobistego rachunku bankowego prowadzonego przez Bank Spółdzielczy w B. jedenastokrotnie dokonał płatności w formie przelewu na konto M. W. w W. Banku Spółdzielczym, pozostającym w dyspozycji K. M., łącznie kwotę 147 800 zł, mimo, iż na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i mógł przypuszczać, że części te zostały uzyskane za pomocą

niezasadny

czynu zabronionego na szkodę w/w Spółki, tj. że okoliczności te mogą wyczerpywać znamiona przestępstwa z art. 292 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, w sytuacji gdy:

a) nie wiadomo na jakiej podstawie Sąd I instancji przyjął, że dokonane w okresie od sierpnia 2011 r. do listopada 2012 r. z osobistego rachunku bankowego prowadzonego przez Bank Spółdzielczy w B. jedenaście płatności w formie przelewu z osobistego rachunku bankowego I. M. prowadzonego przez Bank Spółdzielczy w B. na konto M. W. w W. Banku Spółdzielczym na łączną kwotę 147 800 zł stanowiło nabycie od K. M. akurat części zamiennych do maszyn wykorzystywanych w budownictwie stanowiących własność (...) Sp. z o.o.; w tym zakresie Sąd I instancji nie miał żadnych dowodów, które potwierdzały takie ustalenia, co więcej są dowody przeciwne w postaci zeznań świadków T. S. i K. M., że przedmiotowe kwoty obejmowały

wynagrodzenie K. M. za tzw. fuchy po pracy w przedsiębiorstwach poza firmą (...) Sp. z o.o. stanowiące naprawy maszyn bez potrzeby wymiany części, a ponadto świadek K. M. zeznał, iż w tamtym czasie jeszcze nie miał zarejestrowanej własnej działalności gospodarczej, jednakże wykonywał własne prace w postaci takich właśnie napraw maszyn,

b) co więcej, skoro Sąd I instancji już przyjął, iż w łącznej kwocie 147 800 zł miałyby być zakupione części do maszyn budowlanych mające stanowić własność (...) Sp. z o.o. to przecież Sąd I instancji nawet nie ustalił i nie udowodnił jakie konkretne części zamienne do maszyn wykorzystywanych w budownictwie stanowiące własność (...) Sp. z o.o. w w/w okresie miałyby nabyć I. M. za łączną kwotę 147 800 zł od K. M., tymczasem żaden ze świadków w osobach B. R., T. M., T. G., T. S. i E. L. nie potwierdził iż takimi zamówieniami i zakupami miałyby zajmować się I. M., a ponadto z zeznań świadków T. S. i

E. L. jednoznacznie wynika, że wszystkie zamówienia i zakupy oraz zapłaty na kwoty do 50 000 zł nie wymagały żadnych uzgodnień z I. M.,

c) do tego wszystkie płatności do kwoty 50 000 zł z osobistego rachunku bankowego I. M. prowadzonego przez Bank Spółdzielczy w B., w tym jedenastokrotnie na łączną kwotę 147 800 zł zawartą w zarzucie dokonała w formie przelewu świadek E. L. i nie ma żadnych podstaw, aby przyjąć, iż w tym zakresie I. M. swoją wiedza obejmował takie czynności w chwili ich dokonania,

d) skoro I. M. nie dokonywał żadnych zamówień i zakupów ani też wypłat na kwoty do 50 000 zł i nie wiadomo nawet o jakie części do maszyn budowlanych może chodzić mających stanowić własność spółki (...) Sp. z o.o. to tym bardziej nie ma żadnych podstaw, aby przyjąć, iż w takiej sytuacji I. M. miałby dopuścić się zarzucanego jemu czynu i do tego jeszcze działać z góry powziętym zamiarem,

e) nie ma też w sprawie żadnych na to racjonalnych i potwierdzonych dowodów, że skoro pracownicy mogli samodzielnie, tj. bez wiedzy i konsultacji z I. M. dokonywać zamówień i zapłat do kwoty 50 000 zł, w tym zapłat realizowanych z rachunku osobistego to należy zakładać, iż takie zasady funkcjonowania firmy (...) mogły mieć na celu z góry powziętym zamiarem dokonywanie zamówień i zakupów usług lub rzeczy z czynów zabronionych, a I. M. w dodatku miałby swoim zamiarem obejmować takie, w dodatku abstrakcyjne zdarzenia – takie ustalenia Sądu I instancji są zupełnie dowolne i do tego trzeba w tym zakresie brać pod uwagę zeznania świadków T. S., K. M., T. G., iż prace często odbywały się na terenie całego kraju, które w tamtym czasie prowadził I. M. i z oczywistych względów mając ogromny park maszynowy oraz częste naprawy związane z taką ilością maszyn to z

	<p>oczywistych względów musiał cedować samodzielne podejmowanie decyzji w tym zakresie, czyli na świadka T. S., a także na E. L. (zarzut apelacji oskarżonego)</p>		
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<ul style="list-style-type: none"> • zarzut apelacji oskarżonego okazał się niezasadny; • Sąd Okręgowy skonfrontował zarzuty obrazy przepisów postępowania art. 4 kpk, art. 7 kpk i art. 410 kpk z przebiegiem pierwszoinstancyjnego postępowania oraz z pisemnymi motywami zaskarżonego wyroku, stwierdzając, iż wbrew twierdzeniom skarżącego, nie znalazły one potwierdzenia w realiach niniejszej sprawy; • Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, iż okoliczności takie jak konieczność uzyskania akceptacji pracodawcy do dokonania przelewów z jego osobistego konta na rachunek 			

innej prywatnej osoby w ramach rozliczeń z prowadzonej działalności gospodarczej, liczba dokonanych przelewów, czasookres dokonywanych transakcji, lakoniczność tytułów przelewów w zestawieniu z pozostałymi operacjami bankowymi dokonywanymi na rachunku oskarżonego, jak również brak zainteresowania oskarżonego przelewami dokonywanymi z jego osobistego konta na rachunek należący do osoby fizycznej – M. W. w tak wysokich kwotach – wskazują jednoznacznie na pełną świadomość oskarżonego co do przestępnego pochodzenia zakupionych części, a w konsekwencji wskazują na wyczerpanie przez oskarżonego znamion strony podmiotowej przestępstwa paserstwa umyślnego. Podkreślić należy, iż w ocenie Sądu Okręgowego Sąd I instancji wyprowadził właściwe wnioski z zeznań świadka T. S. (k. 540v – 542v, 873 – 874, 1001

– 1002) w zakresie w jakim wskazał, iż nie sposób dać wiary okolicznościom związanym z możliwością swobodnego dysponowania przez pracownika oskarżonego środkami do kwoty 50 000 zł w sytuacji, kiedy środki te były przelewane z konta osobistego oskarżonego. Słusznym było także uznanie za niewiarygodne i sprzeczne z doświadczeniem życiowym twierdzeń E. L. (k. 592-593, 831-832, 1021-1072), że w zakresie dokonywanych przelewów z konta osobistego oskarżonego podejmowała samodzielne decyzje. Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu I instancji, iż nie sposób uznać, aby szeregowi pracownicy oskarżonego mieli możliwość swobodnej dyspozycji środkami znajdującymi się na koncie osobistym oskarżonego, nie uzyskując w tym zakresie jego akceptacji. Sytuacja taka wydaje się możliwa w przypadku dysponowania środkami z konta związanego z

działalnością
gospodarczą,
natomiast w
przypadku
dysponowania
środkami osobistymi
nie sposób uznać tej
wersji za wiarygodną.
Podkreślić należy
także, iż świadkowie
wskazywali na
nieświadomość
oskarżonego, ale
także jednocześnie
wskazywali, że
oskarżony wiedział
o dokonywanych
przelewach, był na
bieżąco informowany
o realizowanych
transakcjach.
Powyższe
okoliczności
uzasadniają
stanowisko, iż
oskarżony miał pełną
świadomość co do
pochodzenia
zakupionych części;

- odnosząc się do argumentów podniesionych w apelacji oskarżonego wskazać należy, iż obdarzenie wiarą w całości lub w części jednych dowodów oraz odmówienie tej wiary innym, jest prawem Sądu, który zetknął się z tymi dowodami bezpośrednio i pozostaje pod ochroną art. 7 kpk, jeżeli tylko zostało poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej

całości kształtu okoliczności sprawy, stanowi przy tym wyraz rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego, jest zgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego.

Reasumując, wskazać należy, iż wbrew twierdzeniom skarżącego, ze wskazanych powyżej dowodów nie wynika, iż oskarżonemu I. M. nie można przypisać sprawstwa przestępstwa paserstwa umyślnego;

- odnosząc się do zarzutu obrazy art. 5 § 2 kpk poprzez rozstrzygnięcie niedających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego wskazać należy, iż niedające się usunąć wątpliwości to nie istnienie w dowodach sprzecznych wersji zdarzenia, ale brak możliwości rozstrzygnięcia między nimi przy użyciu zasady oceny dowodów. Dla oceny, czy nie został naruszony zakaz z art. 5 kpk, nie są miarodajne

wątpliwości zgłaszane przez stronę, ale to, czy Sąd orzekający rzeczywiście powziął wątpliwości w tym zakresie i mimo braku możliwości usunięcia ich, rozstrzygnął je na niekorzyść oskarżonego, albo czy były po temu powody, które Sąd pominął. Gdy zaś konkretne ustalenie faktyczne zależne jest od dania wiary tej lub innej grupie dowodów, nie można mówić o naruszeniu zasady in dubio pro reo. W realiach niniejszej sprawy nie sposób jest uznać, iż wątpliwości, jeśli w ogóle występowały, były poważne i istotne, a nie jedynie spekulacyjne oraz czy i jakie miały one znaczenie dla rozstrzygnięcia kwestii odpowiedzialności prawnej oskarżonego. W sytuacji jaka zaistniała w przedmiotowej sprawie, a zatem gdy dokonanie określonych ustaleń faktycznych zależne było od dania wiary tej lub innej grupie dowodów, nie można mówić o naruszeniu zasady in dubio pro reo

Wniosek			
- o zmianę wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim II Wydział Karny z dnia 6 czerwca 2019 r., sygn. akt II K 408/1 i uniewinnienie, ewentualnie wnoszę o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w całości	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięzłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
• ze względu na bezzasadność podniesionego zarzutu, wniosek apelacyjny nie mógł zostać uwzględniony			
Lp.	Zarzut		
7	• naruszenie art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk, 7 kpk i art. 410 kpk poprzez bezpodstawne uchylene się Sądu I instancji od zbadania istotnych okoliczności faktycznych przemawiających na moją korzyść, a mianowicie Sąd I instancji bezpodstawnie uchylil się od wykazania i udowodnienia jakie konkretne części do maszyn budowlanych miałyby zostać	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>zakupione od K. M. przy pomocy jedenastu płatności na łączną kwotę 147 800 zł w okresie objętym zarzutem, mające faktycznie stanowić własność spółki (...) Sp. z o.o. i czy wszystkie dokonane przelewy w liczbie jedenaście sztuk obejmowały takie części do maszyn budowlanych (zarzut apelacji oskarżonego)</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<ul style="list-style-type: none"> • zarzut apelacji oskarżonego okazał się niezasadny; • konfrontując całokształt okoliczności niniejszej sprawy należy uznać, iż brak możliwości określenia ilości części zamiennych, jaka została nabyta do maszyn firmy (...) nie może w realiach niniejszej sprawy stanowić okoliczności prowadzącej do uwzględnienia wniosku oskarżonego, mając na względzie, iż nielegalna sprzedaż części zamiennych uniemożliwiła uzyskanie faktury i prawidłową ewidencję nabytych 		

części do maszyn budowlanych			
Wniosek			
- o zmianę wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim II Wydział Karny z dnia 6 czerwca 2019 r., sygn. akt II K 408/1 i uniewinnienie, ewentualnie wnoszę o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w całości	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
• ze względu na bezzasadność podniesionego zarzutu, wniosek apelacyjny nie mógł zostać uwzględniony			
Lp.	Zarzut		
8	<ul style="list-style-type: none"> • naruszenie art. 292 § 1 kk poprzez: <ul style="list-style-type: none"> a) przyjęcie, że I. M. miałby dopuścić się zarzucanego jemu czynu mającego wyczerpywać znamiona tego czynu w sytuacji kiedy Sąd I instancji nie poczynił żadnych ustaleń faktycznych co do wykazania i udowodnienia jakie konkretne części do maszyn budowlanych 	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

miałyby zostać zakupione od K. M. przy pomocy jedenastu płatności na łączną kwotę 147 800 zł w okresie od sierpnia 2011 r. do listopada 2012 r., mające faktycznie stanowić własność spółki (...) Sp. z o.o., i czy wszystkie dokonane przelewy w liczbie jedenaście sztuk obejmowały takie części do maszyn budowlanych; bowiem I. M. nie zajmując się zamówieniami i zapłatą za takie części, jeżeli nie przekraczały one kwoty 50 000 zł oraz nigdy nie prowadząc takich działań z K. M. miałbym jeszcze działać z góry powziętym zamiarem, aby dopuszczać się takich czynów zabronionych (w sprawie żaden z dowodów nie potwierdził, iż zlecałem K. M. naprawy maszyn albo też mogłem wiedzieć o zlecanym jemu naprawach),

b) jego błędną wykładnię polegającą na nieuzasadnionym przyjęciu, iż zarzucanego tego czynu zabronionego można dopuścić się niejako umyślnie „z góry powziętym

	zamiarem” (zarzut apelacji oskarżonego)	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<ul style="list-style-type: none"> • zarzut apelacji oskarżonego okazał się niezasadny, jednak w ocenie Sądu Okręgowego okoliczności przedmiotowej sprawy wskazują jednoznacznie na pełną świadomość oskarżonego I. M. co do przestępnego pochodzenia zakupionych części, zaistniała zatem konieczność zmiany kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu i przyjęcia w tym zakresie popełnienie przestępstwa paserstwa umyślnego w formie czynu ciągłego (art. 291 § 1 kk w zw. z art. 12 kk); • jak już zostało powyżej wskazane, brak możliwości określenia ilości części zamiennych, jaka została nabyta do maszyn firmy (...) nie może w realiach mniejszej sprawy stanowić okoliczności prowadzącej do uwzględnienia zarzutu oskarżonego, mając na względzie, 		

<p> iż nielegalna sprzedaż części zamiennych uniemożliwiła uzyskanie faktury i prawidłową ewidencję nabytych części do maszyn budowlanych; </p> <ul style="list-style-type: none"> • podzielić należy argument związany z przyjęciem, iż treść art. 12 kk wyklucza możliwość konstruowania nieumyślnego czynu ciągłego. Sąd Okręgowy, mając powyższe na względzie uznał, iż w przedmiotowej sprawie zaistniała konieczność zmiany kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu i przyjęcia w tym zakresie popełnienie przestępstwa paserstwa umyślnego w formie czynu ciągłego (art. 291 § 1 kk w zw. z art. 12 kk) 		
<p>Wniosek</p>		
<p> - o zmianę wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim II Wydział Karny z dnia 6 czerwca 2019 r., sygn. akt II K 408/1 i uniewinnienie, ewentualnie wnoszę o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w całości </p>	<p> # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny </p>	

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
<ul style="list-style-type: none"> ze względu na bezzasadność podniesionego zarzutu, wniosek apelacyjny nie mógł zostać uwzględniony 		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
<ul style="list-style-type: none"> wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim II Wydział Karny z dnia 6 czerwca 2019 r., sygn. II K 408/18 w zaskarżonej części utrzymano w mocy w odniesieniu do winy oskarżonego 	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
<ul style="list-style-type: none"> bezzasadność wniesionej apelacji oskarżonego w tym względzie i brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu 	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	

1.	Przedmiot i zakres zmiany
<ul style="list-style-type: none"> • Sąd Okręgowy zmienił rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu uznając, iż wyczerpał on dyspozycję art. 291 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i uwzględniając jednocześnie dyspozycję art. 4 § 1 kk zmienił rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego o karze w ten sposób, że z mocy art. 291 § 1 kk i art. 33 § 2 kk skazał oskarżonego na karę jednego roku pozbawienia wolności i kare grzywny w wysokości 150 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 100 złotych, na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres trzech lat tytułem próby. Na podstawie art. 46 § 1 kk Sąd Okręgowy orzekł środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody w całości przez zapłatę kwoty 147 800 (sto czterdzieści siedem tysięcy osiemset) złotych na rzecz pokrzywdzonej (...) Sp. z o.o. z/s w S. 	
Zwięźle o powodach zmiany	
<ul style="list-style-type: none"> • z uwagi na brak możliwości przypisania oskarżonemu występku paserstwa nieumyślnego z art. 292 § 1 kk popełnionego w formie czynu ciągłego i mając na uwadze całokształt okoliczności niniejszej spraw, w ocenie Sądu Okręgowego zaistniała konieczność zmiany kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu i przyjęcia w tym zakresie popełnienia przestępstwa paserstwa umyślnego w formie czynu ciągłego (art. 291 § 1 kk w zw. z art. 12 kk); • Sąd Okręgowy, mając na uwadze całokształt okoliczności sprawy, dyrektywy wymiaru kary, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, uznał za zasadny zarzut prokuratora dotyczący rażącej niewspółmierności orzeczonej przez Sąd I instancji wobec oskarżonego kary poprzez wymierzenie za przypisany mu czyn samoistnej kary grzywny w wysokości 120 stawek dziennych przy przyjęciu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 100 złotych i zmienił zaskarżony wyrok i orzeczoną wobec oskarżonego I. M. karę zmienił 	

na karę jednego roku pozbawienia wolności, biorąc pod uwagę postawę oskarżonego, jego właściwości i warunki osobiste, a także dotychczasowy sposób życia wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 lat tytułem próby, orzekając jednocześnie obok kary pozbawienia wolności karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 100 złotych;

- z uwagi na zaistnienie przesłanek obligujących Sąd do orzeczenia obowiązku naprawienia szkody, koniecznym było orzeczenie na podstawie art. 46 § 1 kk środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody w całości przez zapłatę kwoty 147 800 (sto czterdzieści siedem tysięcy osiemset) złotych na rzecz pokrzywdzonej (...) Sp. z o.o. z/s w S.

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		

4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III	<ul style="list-style-type: none"> • apelacja oskarżonego okazała się całkowicie bezzasadna, zatem na podstawie art. 636 § 1 kpk oraz art. 8 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądzone od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 3180 zł opłaty oraz kwotę 20 zł tytułem wydatków postępowania odwoławczego

7. PODPIS